

Hans August Engelhardts prædiken pinsedag

Taler

Hans August Engelhardt
Sognepræst

Dato

8. juni 2025

Sted

Ramløse og Annisse kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Johannesevangeliet kapitel 14, vers 22-31

- 1 Der var en dyb stilhed før altings begyndelse. En stilhed så tæt, at man næsten kunne mærke den mod huden som kølig, fugtig jord. Mørket lå som en fløjlsblød kappe over alt, ventende, åben, fyldt med mulighed.
- 5 Netop her bøjede Gud sig ned, lod sine hænder bevæge sig nænsomt over jorden, mærkede dens struktur, dens duft. Gud formede os, hører vi, mennesket, med en ømhed og præcision, hvert træk, hver linje nøje udvalgt. Så bragte han sit ansigt tættere på sit skaberværk og pustede forsigtigt sin varme ånde ind i vores næsebor. Mennesket trak vejret for allerførste gang. Lungerne
- 10 fyldtes, kroppen vågnede, og livet begyndte at strømme.

Men Gud er langt fra færdig med at ånde. Og livet vågner stadig.

- Lang tid senere sad disciplene samlet i et hus i Jerusalem. Igen med dyb stilhed,
- 15 som deres følgesvend, mens de sad og ventede i længsel og trodsigt håb. Duften af byen – støv, krydderier og olivenolie – hang tungt i luften omkring dem. Stilheden blev igen brat afbrudt – denne gang af en voldsom, levende vind, der fyldte hele huset. Gardinerne blafrede, hårene rejste sig på armene, og en sitren gik gennem rummet. Gud åndede igen! Tunger af ild - varme og vibrerende –
- 20 voksede frem i hver enkelt af disciplene; reflekteret i hinandens øjne. Et nyt sprog åbner sig nu for dem – en ordløs visdom og indsigt; autoritet; Helligånden, helhedens ånd, har taget bolig i dem, oplyser dem indefra.

Fra jordens stille ler til ildens levende sprog – Gud ånder stadig.

25

Pinse handler ikke kun om, hvad der engang skete. Det er heller ikke bare kirkens fødseldag. Pinse, tror jeg, handler om, hvordan Gud fortsat ånder liv og

30 kærlighed ind i vores tilværelse. Ånden er en levende virkelighed, ikke en
abstraktion og finurlig tanke, men en usynlig, mærkbar tilstedeværelse, der
forbinder os alle – der ligger på lur dybt i hver enkelt af os.

For i os mennesker findes hele universet afspejlet. Sådan har de kristne
visdomsmænd og kvinder beskrevet os. Hvert menneske er en mikro-verden, et
35 levende laboratorium af støv og ånd. Vi er formet af jord, men vi bærer også den
guddommelige gnist, det åndelige lys, der forbinder os med Skaberen. Når
Åndens flammer viste sig på pinsedag, var det altså ikke bare et ydre tegn. Det
var en åndelig opvågnen, en levende erkendelse af, at vi allerede bærer Guds liv i
vores inderste.

40

Tænk på de frodige sommer-skove der lige nu omringer Ramløse / Annisse.
Lyset bryder gennem løvet, flimrer gyldent og grønt, og luften er fyldt med
duften af harpiks og frisk mos. Skoven er fuld af forskellige træer – majestætiske
egetræer, elegante birketræer, bøgetræer hvis blade hvisker sælsomt. Fuglene
45 synger i utallige toner. Hvert træ og hver fugl har sin egen stemme, sin egen
skønhed. Men under jordens overflade løber et skjult netværk af rødder,
hvorigennem træerne kommunikerer, deler liv og næring. På samme måde
arbejder Guds Ånd skjult iblandt os, forbinder os, skaber fællesskab – NETOP
igennem vores forskelligheder. Uden forskelligheder: ingen dans.

50

Jeg husker en aften i Nepal efter jordskælvet. Rundt om os lå landsbyerne i
ruiner, og luften var tung af støv og sorg. Vi, der var samlet i uvished, var
fremmede for hinanden, samlet fra forskellige lande uden fælles sprog. Men om
aftenen, da nogen tændte et lille bål, samlede vi os tæt omkring flammerne. Vi
55 delte tæpper, mad. Og der, uden ord, forstod vi hinanden bedre end nogensinde
før. Guds Ånd talte gennem flammernes varme, gennem lyset i øjnene og
gennem den dybe, levende stilhed, der samlede os tættere end ord nogensinde
kunne gøre.

60 Pinse minder os om, at Gud taler direkte til vores hjerter på netop det sprog, vi
bedst kan høre; den dybe HELLIGE ÅND vi alle kommer af, der allerede altid
venter bag livets støj og larm. Vores forskelligheder, er Helligåndens toner, hver
enkelt livsmelodi en del af tilværelsens symfoni; og tør vi give slip, tør vi vågne
op, tør vi vise total tillid, bare et enkelt øjeblik, så er han dér, den Hellige Ånd,
65 den helhedens symfoni; ilden i tornebusken; Som ”er at han er”.

Pinse handler om at vågne til det hellige nærvær, at opdage at vores liv er levende udtryk for Guds kærlighed. Vi er kaldet til at være flammer, der tænder håb i mørket omkring os.

Gud ånder stadig.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Første tekstrække, Pinsedag, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/hans-august-engelhardts-praediken-pinsedag>